

mozkovnu. Obávám se, že je nám na stopě naše známá Karla Čmucharová. A tenhle kluk je její špion!”

Max cítil, jak mu po zádech vyrazily snad stovky ledových potůčků.

Kdepak, kašle na fotku. Radši okamžitě zmizí. A začal se po špičkách plížit pryč. Byl už asi tři metry od budovy, když tu se za ním rozletěly dveře a kdosi se supěním vyrazil ven. A s bručením a supěním se vrhl na Maxe. Popadly ho dvě obrovské zelené ruce a Max nestihl ani vykřiknout, tak rychle ho zavlékly do strašidelného zámku. Dveře se zabouchly a kolem Maxe se rozhostila neproniknutelná tma. Teprve teď si uvědomil, že nestojí na zemi, ale vznáší se ve vzduchu.

„Mám ho, mistře!“ ohlásil dunivý hlas monstra.

